

Ikt. sz.: GAB/10-3/2016.

GAB-4/2016. sz. ülés
(GAB-54/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2016. március 8-án, kedden 9 óra 15 perckor
az Országház főemelet 37. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	5
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2014. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló B/9168. számú beszámoló (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)</i>	6
<i>Dr. Fónagy János szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	7
<i>Dr. Fónagy János válaszai</i>	9
<i>Határozathozatal</i>	11
<i>A gyermekneveléshez szükséges, valamint egyéb termékek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9326. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	11
<i>Novák Előd előterjesztése</i>	11
<i>Hozzászólások</i>	13
<i>Novák Előd válaszai</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	21
<i>Az alapvető élelmiszerek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9334. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	22
<i>A baromfihús áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9335. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	22
<i>Az édesvízi halak áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9336. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	22
<i>Apáti István előterjesztése</i>	22
<i>Hozzászólás</i>	25

<i>Határozathozatalok</i>	<i>25</i>
<i>A szeszes italok kiskereskedelmi forgalmazásának szabályozásáról. címmel benyújtott H/8686. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	<i>26</i>
<i>Egyebek</i>	<i>26</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>27</i>

Napirendi javaslat

1. Az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2014. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló beszámoló (B/9168. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
2. A gyermekneveléshez szükséges, valamint egyéb termékek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9326. szám)
(Z. Kárpát Dániel, Novák Előd, Dúró Dóra, Apáti István, Mirkóczki Ádám, Sneider Tamás, Magyar Zoltán (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az alapvető élelmiszerek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9334. szám)
(Z. Kárpát Dániel, Magyar Zoltán, Novák Előd, Apáti István, Mirkóczki Ádám, Sneider Tamás, Dr. Staudt Gábor (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A baromfihús áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9335. szám)
(Z. Kárpát Dániel, Magyar Zoltán, Apáti István, Dr. Staudt Gábor, Mirkóczki Ádám, Sneider Tamás (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Az édesvízi halak áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9336. szám)
(Z. Kárpát Dániel, Magyar Zoltán, Dr. Staudt Gábor, Apáti István, Mirkóczki Ádám, Sneider Tamás (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. A szeszes italok kiskereskedelmi forgalmazásának szabályozásáról. címmel benyújtott határozati javaslat (H/8686. szám)
(Gyurcsány Ferenc, Dr. Vadai Ágnes, Varju László, Dr. Oláh Lajos (független) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Bánki Erik** (Fidesz), a bizottság elnöke
Dr. Czomba Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke
Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke
Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a bizottság alelnöke
Bencsik János (Fidesz)
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)
Hollik István (KDNP)
Velez Árpád (MSZP)
Volner János (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Mengyi Roland (Fidesz) dr. Czomba Sándornak (Fidesz)
Hadházy Sándor (Fidesz) Bencsik Jánosnak (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz) dr. Galambos Dénesnek (Fidesz)
Tiffán Zsolt (Fidesz) Hollik Istvánnak (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin, a bizottság főtanácsadója
Dr. Bósi Ferenc, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Dr. Fónagy János államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Novák Előd országgyűlési képviselő (Jobbik)
Apáti István országgyűlési képviselő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 15 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

DR. CZOMBA SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a bizottság tagjait. Elnök úr azonnal érkezni fog, de hogy ne csúszjunk időben, ezért elkezdjük a mai ülést.

Először is megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Szeretném kérdezni a bizottság tagjait, hogy a kiküldött napirendi javaslattal kapcsolatban vagy ahhoz képest van-e kiegészítés, javaslat, vélemény. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, akkor aki egyetért a mai napirendi javaslattal, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú igen. Köszönöm szépen.

Az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2014. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló B/9168. számú beszámoló (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)

Rátérünk az első napirendi pontra, az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2014. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló beszámolóra.

Tisztelettel köszöntöm Fónagy János államtitkár urat a kormány nevében, illetve a tárca nevében, akit először is szeretnék kérdezni, hogy kíván-e kiegészítéssel élni az előterjesztéssel kapcsolatban.

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Egy rövid bevezetőt szeretnék elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben így van, akkor át is adom önnek a szót.

Dr. Fónagy János szóbeli kiegészítése

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottság mai napirendi pontja az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2014. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló beszámoló. Engedjék meg, hogy röviden ismertessem a beszámoló tartalmát, annak lényegi pontjait. *(Bánki Erik megérkezik az ülésre.)*

(Bánki Erik, a bizottság elnöke átveszi az ülés vezetését.)

Önök is tudják, hogy az állami vagyongazdálkodásban a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi törvény hatálybalépésével alapvető szemléletváltás következett be. A kormány a költségtakarékos, felelős, átlátható és értékteremtő vagyonpolitika mellett tette le a voksát. Ez egyrészt az állam megnövekedett szerepvállalását jelenti azokban a stratégiai ágazatokban, ahol a magyar családok anyagi érdekeit fokozottan védeni kell. De az is lényeges, hogy a vagyomból vagyont elv mindenekfelett érvényesüljön. Az állami tulajdonokból keletkező bevételeket, akár eladásról, bérbeadásról vagy a működési költségek csökkentéséből adódó többletbevételekről van szó, az állam teljes

egészében visszaforgatja az államkasszába. A közös vagyon tehát további közös vagyont fial.

Nézzük először a közműcégeket! 2014-ben tovább erősödött a magyar állam szerepe a stratégiai ágazatokban. A sikeres rezsicsökkentési politika keretében folytattuk az egyes kiemelt közszolgáltatásokat végző, részben vagy egészben külföldi tulajdonú közműcégek közösségi tulajdonba vételét. A Magyar Villamos Művek Zrt. 41 milliárd forintért megvásárolta a Főgáz Zrt. 49,83 százalékos részesedését. További 50 százalékot vett az MNV Zrt. a magyar állam javára, így a gázszolgáltató összesen 79,1 milliárd forintos vételáron került állami tulajdonba. Ezzel jelentős lépéseket tettünk a további rezsicsökkentés terén, erősítettük a magyar családok ellátásbiztonságát és fogyasztói érdekeit, s nem utolsósorban tovább mérsékeljük hazánk energiafüggőségét. Az AVE Magyarország százszázalékos felvásárlásával - 14 milliárd forintért - a hazai hulladékgazdálkodást helyeztük új, szolgáltatásközpontú és költséghatékonyabb alapokra. Az MKB Zrt. megvásárlásával 17,1 milliárdért pedig a bankszektor erősítését biztosítjuk.

A jelentés következő lényeges pontjaként a magyar családok otthonainak védelmét emelem ki. A Nemzeti Eszközkezelő létrehozásával jelentős eredményeket tudtunk felmutatni a leginkább rászoruló hiteladósok megsegítésében. A program sikerét jól mutatja, hogy 2014 végére az állam részére felajánlott ingatlanok száma elérte a 24 200-at. Csak emlékeztetőül szeretném mondani, hogy amikor a program indult, akkor 2500 ingatlanról beszéltünk. Ezzel mintegy 101 ezer magyar ember lakhatását rendeztük megnyugtató módon.

A költségtakarékosság területén is mérföldkőnek nevezhetjük a 2014-es évet. Az állami tulajdonú társaságoknál folytatódtak az átalakítások. A Volán-társaságok összevonásával hat darab regionális közlekedési központ jött létre, amely a 2014. évi eredményekben már éreztette a hatását. A társaságcsoportnál lezajló csoportos közbeszerzési eljárás mindegy 300 millió forint megtakarítást jelentett a magyar államnak. Természetesen emellett éves szinten több milliárd forinttal kevesebb költségvetési támogatásra van szüksége a Volán-csoportnak a közszolgáltatási tevékenység folytatásához, lényegében azonos szolgáltatási szint és tartalom mellett. A társaságoknál a vezetői bérezéseket is szigorítottuk, 2014-ben vezetői prémiumok kiírására és kifizetésére nem került sor.

Tisztelt Bizottság! Az állami vagyongazdálkodásban tehát a magyar kormány 2014-ben is a főbb szempontokat tartotta szem előtt: az állami feladatellátás hatékonysága, az állami vagyon őrzése, gondos gyarapítása, a fölösleges költségek lefaragása, az állami feladatellátáshoz nem szükséges ingatlanok piaci szempontú hasznosítása, valamint a műemléki vagyonelemek megóvása és felújítása.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt bizottságot, hogy a fentieket figyelembe véve a beszámolót megvitatni, majd ezt követően elfogadni szíveskedjen. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen a szóbeli kiegészítést, államtitkár úr. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, vélemény. *(Jelzésre:)* Z. Kárpát Dániel alelnök úrnak adom meg a szót.

Kérdések, vélemények

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Bár reméltem, hogy képviselőtársaim emelkedő kezei között majd

valahol a sor végén kullogok, hiszen annyira fontos kérdéstről van szó, hiszen egy érezhető, érzékelhető elmozdulás következett be az állami vagyonnal kapcsolatos stratégiában, és államtitkár úr felé én a kellő visszafogottsággal próbálom megfogalmazni azon észrevételeimet, amelyeket egyébként elmondtam 2010-ben, 2011-ben, 2012-ben, és el fogunk mondani mi, jobbikosok valószínűleg az összes parlamenti évünkben, amíg nem változik a helyzet. Ugyanis elképesztő módon hiányoljuk magát a nemzeti vagyoneleltárt a maga teljes körében, ami 2010 óta egy elképesztő mulasztása ennek a kormánynak.

Tehát úgy tervezni költségvetést, úgy fogadni el a zárszámadásokat, hogy tulajdonképpen a családi ezüstről tételesen fogalmunk nincsen, tehát nemzeti vagyoneleltár híján - Nyikos Lászlótól ezt hallották eleget, tőlem is fogják nagyon sokat - nem lehet tisztességes módon tervezni. Az, hogy az állami vagyon bizonyos elemeinek felsorolását önök a parlament elé hozták, véleményem szerint alapvetően jó irányú elmozdulás volt, bár ott kisvasutakról vitatkoztunk, hogy éppen kinek az érdekeltségi körébe tartoznak. A Lánchíd hiányzott a vagyonelemek közül, de mondjuk, a Parlament épülete a listán szerepelt. Tehát szerencsére, ahol vitatkoztunk, az legalább a nemzeti vagyon részeként tűnt fel. Egész egyszerűen komikusnak tartjuk azt, hogy hat év alatt nem sikerült eljutni oda, hogy nemcsak az állami vagyon bizonyos elemeit sorolják fel, hanem a nemzetgazdaságban rejlő stratégiai lehetőségeket, kitörési pontokat. Tehát egy klasszikus, szakmai értelemben vett nemzeti vagyoneleltár még mindig nem készült el.

Ha már a közműcégek részleges visszahozataláról, visszavásárlási sorozatáról beszélünk, itt viszont a kormányzat megint csak elképesztő mulasztásban van, hiszen hiányzik egy olyan reprivatizációs stratégiája, ahol évekre előre felvázolva felméri bizonyos vagyonelemek valós értékét, azt, hogy ezeket milyen értéken érdemes visszavásárolni, érdemes-e egyáltalán, hogyan hasznosíthatók ezek a későbbiekben, mindezt hatástanulmányokkal alátámasztva, mondjuk, behozhatná a Gazdasági bizottság elé, aztán egy parlamenti cselekvéssorozat születhetne ebből az egészből. Nem ezen az úton indultak el. Volt olyan vagyonelem, amit többszörös áron vásároltak vissza, de a két-háromszoros ár nem túlzó. Még itt is lehetne vitatkozni arról, hogy ha ennek a hasznosulása, mondjuk, hat-nyolcszoros a következő két költségvetési cikluson belül, akkor lehet, hogy érdemes volt, de ilyen vitákat önök nem folytattak le, nem hoztak elének ilyen indítványokat, a Ház ezeket a szakmai vitákat egész egyszerűen nem folytatta le.

Amikor pedig sikeres rezsicsökkentésről beszélünk, államtitkár úr felé én két kérdést szeretnék intézni a legnagyobb tisztelettel. Az egyik az, hogy az úgynevezett rezsicsökkentés időszakában - amit én nem vitatok el, támogattam, a frakciónk tagjai is megszavazták, de a kérdésem az, hogy ezen érintett időszakban - a magyar költségvetésből mennyivel pótolták ki azokat a közműcégeket, amelyek bizonyosfajta veszteségeket szenvedtek el az úgynevezett rezsicsökkentés kapcsán. Tehát miközben az egyik irányba egy százmilliárdos engedményt adtak, hány milliárd forint volt a másik oldalon a visszapótlás ezen cégek felé a másik zsebünkből, egy másfajta pántlikával élve.

Itt is nagyon fontos kérdés, hogy miközben szóba hozták itt az állam számára felajánlott ingatlanok mennyiségét, mintha ez valami sikertörténet lenne, hogy magyar emberek a tulajdonjogukat elvesztve bérlőként maradhatnak most már a saját ingatlanukban. Volt olyan államtitkár, aki ezt egy nemzeti bérlakásprogramként adta elő, ami egészen elképesztő vadhajtás a mi szemünkben. El kell hogy mondjuk, itt a

költségvetés háttérét illetően alig pár száz bérlakás épülhetett tavaly a magyar költségvetés közvetlen vagy közvetett támogatása által, és tízezrekre lenne szükség évente. Nem a Nemzeti Eszközkezelőn keresztül, nem az állam számára felajánlott ingatlanok bevonásán keresztül, hanem önerőből, a nemzetgazdaságba fektetve. Amíg tehát ez nincs meg, és amíg emellé nem csatlakozik egy panelprogram, egy energetikai hatékonyságot fejlesztő és elősegítő program, addig érdemi rezsi-csökkenésről nagyon nehéz beszélni, hiszen egyrészt a visszafizetések, másrészt pedig az elképesztő energetikai hatékonysági hiány miatt ezek a jövedékek, ezek a hasznok egész egyszerűen elcsorognak más csatornákon.

Összességében tehát ezen kérdések tisztázása nélkül mi nem tartjuk felelősnek azt a kormányzati hozzáállást, hogy akár zárszámadást fogadnak el, akár költségvetést terveznek anélkül, hogy a konkrét vagyonelemek és a mögöttük húzódó stratégia érték-, irányvonal-víziói tiszták lennének. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Van-e további hozzászólási igény? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, megadom a szót államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

Dr. Fónagy János válaszai

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg először a vagyonelemtár kérdését, már csak azért is, mert valóban ez hosszú évek óta egy visszatérő téma. Épp itt, a bizottsági ülés előtt, amikor erre a kérdésre felkészülve kértem a kollégáim segítségét, mondtam, hogy ellenzéki időkben mi is nyolc évig ezen rugóztunk, úgyhogy a téma teljesen indokolt. *(Volner János megérkezik az ülésre.)*

Engedje meg, hogy a válaszomat azzal kezdjem, amit ön is pontosan tud, hogy a vagyonelemtár nem egy statikus dolog, az egy dinamikus dolog, az folyton változik, mennek ki belőle, jönnek bele, átminősítések történnek, tehát az folyamatosan működik. Ezzel együtt a konstans elemek kereteit adó vagyonelemtárt nyilvánvaló, hogy egy szervezet, a magát jó gazdának gondoló állam nem nélkülözhet.

Ezt mi 2010-ben is mondtuk, és nem véletlen, hogy az erre irányuló munka, és el kell mondjam, erre a célra fordított nem kevés pénz alapján gyakorlatilag 2013-ra a tulajdonosi joggyakorlók tulajdonában lévő vagyonelemtár az előbbi követelmények keretei között késznek mondható. Nyilvánvaló, hogy a tulajdonosi joggyakorlók körén kívül esnek egyéb, állami vagyonnal gazdálkodó intézmények, azok egyelőre e tekintetben nem részei a vagyonelemtárnak. Egyébként az előbbieknél megfelelően 2013 októberétől az országlelemtárportálon elérhető interneten az adatok. Jelenleg a 2010-2013. évi ingatlan- és társasági adatok érhetőek el. Úgy gondolom, hogy a korábbi állapotokhoz képest egy jelentős előrelépés történt. Abban a képviselő úrnak igazat kell adnom, hogy ezt a tevékenységet folyamatosan folytatni és forszírozni kell, éppen azért, hogy minél teljesebb képet mutasson az állami tulajdon tényleges tartalmáról.

Ami a vagyonelemek tulajdonosváltásával kapcsolatos szakmai parlamenti vitákat illeti, úgy gondolom, legalábbis, ha az emlékezetem nem csal meg, hogy ezek közül a legjelentősebbeket a parlament, illetve a parlament szakszervezetei lefolytatták. Legyen az a gázszolgáltató, legyen az például a Volánoknak egyébként sok évig a szakma által is forszírozott átszervezése, legyen az egyéb más, elsősorban az energiaszolgáltatás. Bocsánat, a legjelentősebbet ne hagyjam ki, a vízgazdálkodás

területén lefolytatott változások, ezek a parlament napirendjeként, ha másként nem, az ezekre az ágazatokra vonatkozó alapvető törvényi szabályozás újraalkotása vagy módosítása területén szerepeltek. Gondolok itt a vízügyi törvényre, a közúti személyszállításra vonatkozó törvényre.

A képviselő úr kérdezte a rezsicsökkentés kapcsán felmerülő állami visszapótlás kérdéseit, tehát azt, hogy amikor az egyik oldalon csökkentettük a lakosság és a magyar családok terheit, másik oldalon történt-e, és ha igen, hol és milyen mennyiségben állami költségvetési hozzájárulás. Ennek során a működési költségek visszapótlására megítélésem szerint egyedül a vízügyi területen, a víziközmű-vállalatoknál került sor, de hozzá kell tennem, hogy ott viszont nem a rezsicsökkentés miatt. Ismert, hogy a rendszerváltás után a korábbi 25 regionális vízmű tevékenységi területének felszabadulásával a demokrácia ingája átlendült a túloldalra, és négyszázvalahány víziközmű-társaság jött létre, amely másnak is szolgáltatott, és további közel kétszáz, ami csak saját magának. Tehát lényegében a 25 helyén több mint 600 víziközmű-társaság volt. Ezek működési gondjai egyre feszítőbbé váltak, s nem véletlen, hogy 2010 után a víziközmű-törvény módosítása az egyik legsürgetőbb feladattá vált. Ezt egyébként a parlament bármely oldalán lévő pártok sem vitatták szakmailag. Tehát azt, hogy a víziközművekkel, és ehhez hozzáteszem, hogy a legalapvetőbb közszolgáltatási kötelezettséggel - emlékeztetőül mondom, hogy az államnak ellátási kötelezettsége kifejezetten a víznél van, más egyéb szolgáltatási területen nincs - komoly lépéseket igényel.

Nyilvánvaló, hogy ennek a hatszáz cégnek, ha jól emlékszem, nézek a kollégáimra, most negyvenegynéhánynál tartunk talán... *(Jelzésre:)* Negyven társaság működik a víziközmű-szolgáltatás területén. Nyilvánvaló, hogy ezek összevonása, az ezzel járó műszaki, technikai, szervezeti, személyi kérdések, és nem utolsósorban az egymástól nagyon eltérő gazdálkodási állapotok szerint, hiszen voltak olyanok, amelyek eredményesen működtek, de többségében azok voltak, akik az elmúlt években jelentős gazdasági veszteségeket halmoztak fel, ezek működőképességéhez igen, a költségvetésnek hozzá kellett járulnia. De ismétlem, hogy ez nem a rezsicsökkentés miatt volt, hanem a víziközmű-szolgáltatás egységességének és működőképességének az érdekében. Más területen költségvetési közreműködésre vagy kutatásra tudomásom szerint nem került... *(Volner János: A távhőnél jelentős mértékben...)* Bocsánat, de ott sem a rezsicsökkentés miatt, hanem a távhőnél korábban is mindig megvolt az árkiegészítés, az ártámogatás mindig megvolt, de a fogyasztói árkiegészítés, az sem a rezsicsökkentéshez volt, hanem a távhőműveknek a kettős finanszírozása miatt. De igaz van képviselőtársamnak, ott volt, de az sem a rezsicsökkentéshez köthető.

Az energiahatékonyság kérdése ugyan nem tartozik szorosan a beszámolóhoz, de azt egy pillanatra, képviselő úr, sehol senki nem vitatta, hogy az energiagazdálkodásnak egy alapkérdése az energiahatékonyság, hiszen annál olcsóbb energia, amit nem használok fel, nincs. Nem véletlen, hogy a magyar kormány most is jelentős figyelmet és összegeket fordít az energiahatékonyságra, kétségtelen, hogy esetenként váltva ki polémiákat, hogy ezeknek a támogatásoknak milyen csatornákon és milyen hatékonysággal kell eljutni a társadalom egészéhez. Ez azonban az előttünk fekvő vagyonbeszámolót, meggyőződésem szerint, illetően módon nem érinti. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A vita lezárása után azt kérném képviselőtársaimtól, hogy a határozati javaslatot fogadjuk el. Önök előtt fekszik a Gazdasági bizottság 22/2014-2018. számú határozata, amely az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2014. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló beszámoló elfogadását tartalmazza.

Határozathozatal

Kérdezem, hogy ki az, aki ezt a határozati javaslatot elfogadja. Aki elfogadja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Tíz igen. Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás.)* Négy nem. Tíz igen és 4 nem mellett a bizottság elfogadta a határozatot. Államtitkár úrnak és kollégáinak köszönöm szépen, hogy a bizottsági ülésre eljöttek, és segítették a bizottság munkáját. Az első napirendi pontot lezárjuk.

A gyermekneveléshez szükséges, valamint egyéb termékek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9326. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk a következő napirendi pontunkra, amelynek keretében a gyermekneveléshez szükséges, valamint egyéb termékek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről kell szavaznunk. A törvényjavaslat benyújtói közül Novák Előd képviselő úr képviseli az előterjesztőket. Meg is adom a szót a képviselő úrnak.

Novák Előd előterjesztése

NOVÁK ELŐD (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a lehetőséget és köszönöm a bizottságnak, hogy ilyen hamar napirendre tűzte ezt a javaslatunkat. Szimbolikus talán, hogy nőnapon kerül javaslatra a nőket, anyákat rendkívüli mértékben segítő javaslatunk. Bár azt gondolom, hogy az anyák napja nagyobb társadalmi megbecsülést és nagyobb állami támogatást igényelne, mint a nők napja, de ha már erre a napra esett, azt gondolom, példamutató volna, és rendkívül sok nő helyzetén is javítana, ha a gyermekneveléshez szükséges termékek áfaterhén csökkentenénk, különösen annak fényében, hogy az Európai Unión belül rekordméretű az az áfa, ami jelenleg sújtja ezeket a termékeket is.

Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy Magyarországon a népességfogyás a 2014. évi 35 ezerrel szemben 2015-ben már 40 ezer főre nőtt, ezért rendkívül indokoltak volnának komolyabb népesedéspolitikai lépések, ezért is nyújtottuk be a gyermekneveléshez szükséges termékek áfaterhének legalább 5 százalékra történő csökkentését célzó törvényjavaslatot. Bár ha az Európai Unió nem korlátozna, akár nullaszázalékos áfáról is beszélhetnénk. Kiegyeznénk azonban most ebben is. A legfontosabb azonban, amit szeretnénk, ha legalább a szakszövetség most kimondaná, amit sajnos egyelőre a kormány többszöri kérésre sem mondott ki, amit viszont a Jobbik a programjában leszögezett: a magyarság legnagyobb problémája, minden más súlyos nehézséget felülmúlva, a katasztrofális demográfiai helyzet, ami miatt radikális változás nélkül, ha már itt a Gazdasági bizottságban vagyunk, most ne is arról beszéljünk, hogy mondjuk, kisebbségbe kerülünk a saját hazánkban, és ne egyéb

nemzetpolitikai alapvetéseket mondjunk, de mondjuk ki, hogy nemhogy a nyugdíjrendszer, de az egész társadalombiztosítás, mi több, az egész államháztartás fenntarthatatlan. Ezért a kormánynak szembe kellene néznie a társadalom elöregedésével, és azokkal a problémákkal, amik akár a cigányság népességrobbanásából, akár az aktív korú dolgozó magyarok közel már egymilliószámán történő Nyugatra emigrálásából fakadnak. Éppen ezért kellene, hogy változtassunk ezen a jelenlegi helyzeten, és egy olyan jövőképet nyújtsunk a családoknak, hogy itthon tervezzék a boldogulásukat.

Bár ahogy mondtam, a kormány többszöri kérésre sem mondta ki azt az alapvetést, hogy ez a társadalom legnagyobb problémája, a népességfogyás, azonban örülök, hogy itt van Czomba Sándor, aki viszont államtitkárként nagy örömmre tett már ilyen kijelentést egy tematikus vitában, épp a Jobbik által kezdeményezett kivándorlásról szóló vitanapon. Kimondta azt, amit egyébként ez irányú szóbeli kérdésekre más államtitkár vagy miniszter eddig még sajnos nem tett meg, és nagyon örülök, ha bizonyos területeken már felismerik, akár munkaügyi területen, hogy hiába dolgoznak itt, minek dolgoznak, ha nem lesz itt a végén magyar nép a Kárpát-medencében és csonka Magyarországon sem. Ezért szeretnénk, ha megfogadnák ezt a javaslatunkat, illetve a következő napirendi pontokban is képviselőtársaim ki fogják fejteni, hogy miért tartjuk szükségesnek ezeket a javaslatokat.

Ha kimondanák és ki mernék mondani azt, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás, akkor azt gondolom, nem lehet pénzügyi hiányosságokra hivatkozva, költségvetési okokra hivatkozva lesöpörni a népességfogyás megállítását célzó javaslatokat. Nem elégségesek a kormánynak azok az erőfeszítései, amelyeket a Jobbik támogat és el is ismer, azonban látható, és épp a tavalyi év fokozódó népességfogyása is mutatja, hogy messze nem elégségesek, tehát komolyabb lépésekre volna szükség. Ha azt mondanák, hogy valamilyen szinten nincs realitása ezeknek a javaslatainknak, akkor hadd idézzem éppen önöket, hiszen ellenzékből nyújtottak be ilyen áfacsökkentéseket célzó javaslatokat számtalan alkalommal, és ekkor mondta azt például Szijjártó Péter, amikor az alapvető élelmiszerek áfacsökkentésére, pont 5 százalékra való csökkentésére nyújtott be javaslatot, hogy - idézem őt - „jött a kormányzati nyekergés, hogy nem lehet megoldani, hogy külön alapvető élelmiszerek legyenek meg nem alapvető élelmiszerek, na most ez az Európai Unió 12 országában így van” - mondta Szijjártó Péter ellenzékben, és sajnos kormányon ezekről megfelelkeznek.

Arra kérem önöket, hogy amit ellenzékben is támogattak, azt most kormányon is legyenek szívesek megtenni, és nagyon jó volna, ha legalább így, nőnap ajándékként kapnának az édesanyák, a családok egy kis ajándékot, legalább a szakbizottságtól, mert hogy az Országgyűlés mikor fogja ezt napirendre tűzni, azt nem tudhatjuk, de ha a szakbizottság ezt már most lesöpri, akkor az egy nagyon súlyos probléma, hogy már itt sem tartják fontosnak, saját berkeikben sem ennek a kérdésnek a rendezését.

Ezért azt mondom, hogy legyen a plenáris ülés felelőssége, hogy ott foglalkoznak-e, és ha igen, mikor ezzel a kérdéssel, de a szakbizottság legalább küldjön egy olyan jelzést, hogy ezzel valamikor, előbb-utóbb foglalkozni kell. Lehet, hogy nem értenek egyet minden részével, akkor módosító javaslatokkal lehet formálni. Én mégiscsak azt kérem, hogy egy tárgysorozatba vétellel adjanak lehetőséget, ha már itt oly sokat beszéltek a nemzeti együttműködés rendszeréről,

hogy egyáltalán beszélhessünk, hogy egyáltalán egy társadalmi vita és egy országgyűlési vita kialakulhasson arról, hogy helyes-e az, hogy a gyermeknevelést szolgáló termékek áfája rekordméretű az Európai Unióban, beleértve - és akkor talán ez lenne a zárógondolatom - azokat a szoptatást segítő termékeket is, amelyeket sajnos a társadalombiztosítás sem támogat, szemben például a tápszerekkel. Azért gondolom, hogy indokolt volna ezekre a termékekre is elfogadni a javaslatunkat. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e hozzászólási igény. *(Jelzésre:)* Z. Kárpát Dániel alelnök úré a szó.

Hozzászólások

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Meg kell jegyezzük, hogy a KSH-nak egy olyan adatsora látott napvilágot ebben a tárgykörben, amit Novák Előd képviselőtársam említett, amely az egész nemzetgazdaságra kiható módon tulajdonképpen ennek a szakbizottságnak a munkáját is meg fogja határozni, be fogja határolni, egy bizonyos cselekvési mederbe fogja terelni a következő évtizedekben. Ennek lényege szerint bár a főváros és bizonyos megyeszékhelyek akár egyfajta migrációs pluszt is élvezhetnek, tehát nem kizárt még egy 5-10 százalékos népességnövekmény sem a következő évtizedekben, a magyar járáások többsége adott esetben 30 százalékos népességvesztést is elkönyvelhet 2050-2060-ig, sőt két teljes magyar megyénk található a KSH kimutatásában, ahol akár 50 százalékgig is elfajulhat ez a népességfogyási mutató. Ez nyilvánvaló módon minden helyi szintű gazdasági folyamatot, egészséges cirkulációt kizárít, megfojt, tönkretesz a következő évtizedekben. Tehát ebben a szakbizottságban mi ezen tárgykör kármentésén kell hogy munkálkodjunk majd kormányzati színektől és pártszínektől függetlenül a következő évtizedekben.

Éppen ezért a képviselőtársaimmal közösen benyújtott, a gyermeknevelési cikkek áfatartalmát csökkenteni hivatott javaslatunknak az a lényege, hogy a vágyott gyermekek minél nagyobb számban világra jöhessenek, hiszen tarthatatlan az a helyzet, hogy akár a CSOK-kedvezményrendszer indoklásánál önök demográfiai szempontokra hivatkoznak, mi támogatjuk az alapvető irányt, de azt látjuk, hogy átütő megoldásokat nem várhatunk ezektől a szerekektől. A CSOK esetében már csak azért sem, mert 2017 végéig összesen hatezer olyan új építésű kész, vagy legalább 70 százalékos készütségi fokú ingatlan található a teljes piacon, hogyha feltételezzük, hogy mindegyikre igénybe vesszük a kedvezménytömeget, mindegyik esetben átlagosan egy további vágyott gyermek megszületik, akkor is csak statisztikai hibahatáron belüli elmozdulást tudnak ezzel előidézni az élve születések tekintetében. Mi ettől még támogatjuk ezt a rendszert, jó irányúnak tartjuk, de azt látjuk, hogy ha egy átgondolt csomaggal, rendszerszinten nem tudjuk elősegíteni Magyarországon a népességfogyás előbb lassítását, aztán megállítását és gyarapodásba fordítását, akkor tulajdonképpen mindegy, hogy milyen kormányzati összetételben fogunk húsz vagy harminc év múlva vitatkozni a kármentés részleteiről.

Éppen ezért javaslatunk lényege az, hogy miközben egyre többen belátják a demográfiai katasztrófa elhárításának szükségességét, ne Magyarország legyen az az ország, ahol a legbrutálisabb adótételekkel sújtják a gyermekvállalást és a gyermeknevelést, egész egyszerűen ez a két állítás olyan szinten szemben áll egymással, hogy ezt a dilemmát bizony fel kell oldani. Ha szeretnénk a magyar

népesedés érdekében érdemi lépéseket tenni, akkor meg kell szüntetni azt az állapotot, hogy a legbrutálisabb adóteher a gyermeknevelés tekintetében Magyarországon álljon fenn az Európai Unió területén belül. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. További hozzászólási igény? *(Jelzésre:)*
Czomba Sándor alelnök úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Jottányit sem változott a véleményem azóta, mióta akkor még kormányzati szereplőként, most pedig a Gazdasági bizottság alelnökeként mondom, amit mondok. Szerintem a kormány is kellő súllyal érzékeli ezt a problémát, hiszen világosan látjuk - az előbb a KSH-adat volt beemelve, hadd emeljek be egy súlyosabb adatot. 2050-re, ha ez a tendencia folytatódik, akkor 8,5 millió alá esik az országhatáron belüli népesség száma. Ez nyilván az aktív korúak száma, nem ragozom. Rendkívül súlyos következményei lehetnek foglalkoztatáspolitikai és sok minden más, társadalompolitikai szempontból. Tehát erre minden kormányzatnak oda kell figyelnie, és az egyik legsúlyosabb problémát tudni kell kezelni, ez nem kérdés, azt gondolom, senki számára.

Hogy a célokat milyen eszközökkel, milyen módon tudjuk elérni, az persze egy másik kérdés. Amit önök most itt a bizottság elé javaslatként hoztak, itt a különböző 5 százalékra csökkentések, elsősorban a gyermekneveléshez kapcsolódó cikkek esetében, ez is lehet elméletileg egyfajta megoldás, de a kérdés az, hogy ezekkel a lépésekkel kell-e operálnunk a következő időszakban, vagy súlyosabb ez a probléma annál, mintsem hogy ilyen módon és ilyen eszközzel lehessen kezelni, és ennél szélesebb keresztmetszetben vagy társadalmi összefogással kell megoldani ezt. Nyilván mindent érdemes átgondolni és mindent érdemes átbeszélni, mert valóban nem az elmúlt tíz évben, öt évben, hanem az elmúlt ötven évben nem sikerült ezt a folyamatot megfordítanunk, és mutatkoznak kedvező tendenciák az elmúlt néhány esztendőben, de ez még biztosan kevés lesz ahhoz, hogy érdemi változásokról lehessen beszélni.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy mint illetékes bizottság, érdemes minden vitát lefolytatnunk, és a vita eredményeként minden javaslatot átgondolnunk, de azt gondolom, hogy amit a magyar kormány az elmúlt időszakban ebben az ügyben tett és a következő időszakban tervez tenni, a költségvetési hatásokat és minden egyebet figyelembe véve eredményre vezethet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Hollik István képviselő úré a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Azt hiszem, hogy abban Z. Kárpát Dániel képviselőtársammal egyetérthetünk, hogy valóban a fenntartható demográfiai fordulatnak az elősegítése Magyarországon egy pártokon felül álló ügy. Azt gondolom, hogy a kormány az elmúlt öt évben bizonyította, hogy elkötelezett a családok iránt és azt láthatjuk, hogy a gazdaság teljesítőképességéhez mérten mindent megtesz annak érdekében, hogy a családokat támogassa, gondolok itt a családi adókedvezményre, annak a kétgyerekesek estében járó kedvezménye megnövelésére az idei évben, illetve most felmenő rendszerben négy éven keresztül.

De természetesen azt lehet látni, a nemzetközi példák is ezt mutatják, hogy csak akkor lehet sikeres népesedési politikát csinálni, ha az komplex módon közelít a

kérdéshez. Tehát nem csak adókedvezményeken keresztül támogatja a családokat, hanem a foglalkoztatáson keresztül vagy akár a fogyasztáson keresztül. Értelemszerűen éppen ezért ez a javaslat maga megfontolandó, de gondolom, hogy ezt Novák Előd képviselőtársam is tudja, hogy a kormány már régóta foglalkozik és foglalkozott ezzel a kérdéssel, hiszen tervek voltak arra, hogy egy ilyen esetleg bevezetésre kerülne, csak éppen a probléma az, hogy ezt európai uniós ilyen irányelv nem engedélyezi. Tehát azt gondolom, hogy éppen ezért más módon kell megtalálni azt az eszközt, amivel a családokat tovább tudjuk segíteni ebben a tekintetben is.

Tehát önmagában a célt, úgy gondolom, hogy mindenki támogathatónak tartja, de maga a kiválasztott eszköz, még ha jónak is tűnik, egyszerűen nem végrehajtható. Éppen ezért úgy gondolom, hogy talán közös felelősségünk az, hogy keressük meg azt az eszközt, amivel valóban lehet segíteni, és amelynek, mondjuk, semmilyen uniós vagy hazai jogszabály nem áll ellent. Olyan eszközt találjunk, hogy tovább tudjuk segíteni a gyermekes családokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Volner János képviselő úr kért szót. Öné a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először Hollik képviselőtársam szavaira szeretnék reagálni. Az Európai Uniónak van egy hozzáadottérték-adó irányelve, ez a HÉA-irányelv, amely az áfa szabályait tartalmazza, abba ez a rendelkezés nem ütközik. Ellentétben azzal például, amit Deutsch Tamás szorgalmazott, hogy az internet áfájának a csökkentésére esetleg sor kerülhetne Magyarországon. Tehát itt valószínűleg alaposabb képviselői munkát kellene a Fidesz oldalán végezni, és alaposabban felkészülni ezekre az előterjesztésekre, vagy mondjuk, az Európai Parlament színterén is Deutsch Tamásnak szerintem jobban rá kellene gyúrnia arra, hogy mit beszél.

Nagyon fontosnak tartom azt elmondani, hogy azok az előbecslések, amiket itt képviselőtársaim, többek között Czomba alelnök úr is megfogalmaztak, meglehetősen optimisták, ugyanis ez a 8,5 milliós lakosságszámra vonatkozó demográfiai előbecslés még nem vette azt figyelembe, hogy a kivándorlás mértéke mennyire fokozódik Magyarországon. Tehát ez még kifejezetten optimista előbecslésnek tekinthető. Ha a kivándorlás mértéke úgy fokozódik, ahogy az elmúlt időszakban láthattuk - különböző demográfusok elmondták azt, hogy másfélszeresére nőtt 2010-hez, azaz az Orbán-kormány hatalomra jutásához képest is a kivándorlási kedv Magyarországon -, akkor látható, hogy mekkora problémával nézünk szembe. Jelenleg körülbelül hatszáz ezer magyar ember dolgozik és fizet adót külföldön.

Értelemszerűen a magyar gazdaság fenntarthatósága, a magyar társadalom fenntarthatósága is gyakorlatilag sérül, hiszen jelenleg nem egy fenntartható pályán haladunk, az ország lakossága csökken, még annak ellenére is egyébként, hogy a Novák Előd által is említett cigány kisebbségen belül jelentős mértékben meghaladja a magyarság népszaporulatát a felmutatott népszaporulat. Itt nemcsak arról van szó, hogy az egyik családban jellemzően 30 éves kora után vállal egy nő gyermeket és jellemzően egyet, a másik családban pedig már esetleg 18 éves kora előtt kezd el szülni, és a végén aztán négyet-ötöt is szül. Ez önmagában azért is probléma, mert a szaporodási ciklus is jóval rövidebb a cigányság köreiből, és ha most abból indulok ki, amit Balog Zoltán mondott még társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkárként, miszerint a cigányság köreiből 89 százalékos a munkanélküliség, ha

ezeket a folyamatokat a kormány nem fogja tudni megváltoztatni, nem tudja őket a társadalom hasznos, értékteremtő tagjává tenni - most sajnos a közmunkarendszer óriási bukását láthatjuk jelenleg -, akkor ez a folyamat fel fog gyorsulni, még több magyar fiatal fogja elhagyni az országot.

Amit Novák Előd képviselőtársam szorgalmazott, az egy közvetlen segítséget jelent a gyermeket nevelő családok részére, és én azt kérem a képviselőtársaktól, hogy ne egyesével lőjék szét a Jobbik javaslatait. Számos alkalommal tettünk már olyan javaslatokat, amelyek a családokon próbáltak különböző módon segíteni, önök meg minden egyes alkalommal elmondják, hogy ez azért nem jó, mert komplex rendszeren belül kell kezelni ezt a kérdést. A Jobbik javaslatai is egy komplex rendszeren belül kezelik, csak nem húsz javaslatot hozunk be egy ülésre, mert akkor mind a húszat leszavazzák, mondván, hogy nem komplex a javaslat, hanem egyesével terjesztjük be ezeket, és a választási programunkban látható, hogy komplex megoldásokra törekszünk ezen a területen is.

Tehát én azt kérem, hogy a Novák Előd képviselőtársam által beterjesztett javaslatot támogassa a Gazdasági bizottság. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel alelnök úr kért még szót. Öné a szó, alelnök úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság alelnöke: Nagyon röviden és kellő visszafogottsággal szeretnék reagálni Hollik képviselőtársam felvetéseire. Nincs okunk kételkedni a kormány elkötelezettségében a népességcsökkenés csillapítása érdekében, csak a helyzet az, hogy ez önöknek nem sikerült. Hibahatáron belüli elmozdulást sem tudnak felmutatni az utóbbi időben, tehát kudarcot vallottak ezen a területen.

Azért nem lehet erről vitatkozni, mert a számok nagyon makacs dolgok. Önöknek ez hat év alatt nem sikerül. Az odavitt százmilliárdok, a családi adókedvezmények és az elvitathatatlan eredmények, meg a számos kudarcba fulladt kísérletük, mint például a magáncsőd intézménye, vagy a CSOK széles körre történő kiterjesztése ismertében is elmondhatjuk, hogy önöknek ez nem sikerült.

Mondhatják önök, hogy a gazdasági teljesítőképesség függvényében próbálnak segíteni ezen a területen, teljes csőd lenne ez a hozzáállás, hiszen mindenféle jövőbeni gazdasági növekedés lehetőségét kiirtják a rendszerből, ha évtizedes távlatban nem sikerül ezen a területen mérhető eredményt elérni, nem lesz gazdasági növekedés. Nem lesz potenciál, amiből gazdasági növekedés születhetne, hiszen kiszárad a piac, kiszáradnak a szociális ellátórendszerek, kiszárad a nyugdíjrendszer. Lehet, hogy nem kell teljes összeomlástól tartani egy-két évtizedes távlatban, de olyasfajta kiszáradástól mindenképpen, ami mindenféle növekedés lehetőségét kizárja.

Adódhatna a kérdés, hogy mennyibe kerül a Jobbik áfacskentési tervezete vagy csomagja, hiszen itt többféle napirendi javaslatról van szó, ugyanakkor szeretném kormánypárti képviselőtársaim figyelmébe ajánlani, hogy meglehetősen szűklátókörű hozzáállás lenne pusztán kiszámolni a költségvetési vonzatát mindezen területeknek, hiszen egyrészt a megspórolt pénz jó része a hazai gazdasági rendszerekben kezd cirkulálni és itt indít el további pozitív folyamatokat, itt vált ki multiplikátorhatást, másrészt pedig látnunk kell, hogy bizony hosszú távon a magyar vállalkozók helyzetbe hozásával, a magyar termékkörök helyzetbe hozásával nagyon sok olyan pozitív gazdasági hatást lehet kiváltani, ami ma még nehezen forintosítható,

évtizedes távlatban ezt a rendszert viszont nem egy kiadástömeggé változtatja, hanem bizonyított módon pluszokat fognak behozni.

Még egy dologban kell hogy vitatkozzam Hollik képviselőtársammal. Olyan sikeres nemzetközi példákat említett, ahol komplex rendszerként kezelték ezt az egészet. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy Európában nincsen sikeres modell. Az egész európai civilizáció tekintetében nincs olyan sikeres modell, ahol népességfogyás állapotából egy egészen tuti és biztos recepttel sikerült volna visszaérni, mondjuk, a 2,2-ig, vagy a társadalom reprodukciójának a szintjéig legalább. Tehát nem népességyarapodás tekintetében, hanem egyáltalán a népességfogyást megállítani. Tehát amire most mi készülünk, és ami tulajdonképpen a magyarság túlélésének az egyetlen lehetősége, az példa nélküli a történelemben, ha úgy tetszik. Tehát nekünk most azért kell minden költségvetési forrást ennek alárendelni, mert nincsenek sikeres receptek, nincsenek sikeres történelmi példák, ha úgy tetszik, Magyarországnak úttörő szerepet kell vállalnia abban, hogy mintát mutasson fel azon a területen, amelyhez, még egyszer mondom, mindenféle költségvetési forrást és alrendszerrel rendelni kellene.

Azt látjuk tehát, hogy érdemi ellenérv nem szólhat a Jobbik áfacsökkentő javaslatával szemben, és azt is látjuk, hogy semmiféle EU-s irányelvbe ez nem ütközik. Ha mégis ütközne, akkor is le kéne folytatni az ezt érintő szakjogászai vitákat, de tessék utánanézni azon érintett irányelveknek, amelyek áfakérdéseket tartalmaznak, nem találhatunk olyan ütközést, amely érdemben akadályozhatná azt, amire most a Jobbik készül, és amit nagyon kérjük, hogy a kormányzó pártok képviselői is támogassanak, hiszen egyértelmű a célunk: a magyar népességfogyás csökkentése, lassítása majd megállítása, lényegében bármi áron. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólási igény van még? *(Jelzésre:)* Czomba Sándor alelnök úr.

DR. CZOMBA SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Bocsánat, csak mint szakbizottság, szerintem egyszer tegyük már rendbe ezt a migrációs folyamatot, mit lát a KSH, mit nem lát, mert ez egy fontos kérdés, esetleg a későbbiek során is.

A KSH egyetlenegy adatot lát, az éven belüli mozgásokat. Minden mást, tehát akik ma külföldön dolgoznak akár több éve, azokat nem látja a KSH. Elég baj az, ha nincs megbízható adatunk. Tükörstatisztikák vannak, nem akarom terhelni a bizottságot. Amit a KSH lát, az az éven belüli mozgás. 1989 óta mér, '89-ben nagyságrendileg ötvenezer embert látott, 2014-ben pedig százezret. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy eközben 2004-ben volt egy uniós csatlakozás, 2011-ben nyitott a német és az osztrák munkaerőpiac, ami jelentősen növelte a mozgásokat. Csak a nagyságrendre szeretném felhívni a figyelmet: 2010 óta ez a szám 90 és 110 ezer között mozog. Tehát a '10 utáni időszak kormányzásának a terhére vagy rovására - idézőjelben mondom - ez a nagyságrend tehető. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Hollik Istváné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KNDP): Köszönöm, elnök úr. Csak rövid reflexiók. Attól, hogy Volner képviselőtársam határozottan mondja, hogy ez nem ütközik irányelvbe, attól, mivel ezt nemcsak képviselő, hanem a kormány is megvizsgálta, ez abba ütközik. Abba az irányelvbe ütközik, a 2006/112-es európai közösségi irányelvbe,

ahogy ön is helyesen mondta, ez a közös hozzáadottérték-adórendszerről szóló irányelvbe ütközik.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy amikor azt mondja, hogy a számok azt mutatják, hogy semmilyen eredményt nem ért el a kormány, akkor szeretném nagyon szerényen, de felhívni a figyelmét arra, hogy 2011-ben a termékenységi ráta 1,2 volt, ami történelmi mélypontnak is tekinthető, és valóban abban egyetértünk, hogy nem nagy az előremozdulás, de mégiscsak azért valamifajta előremozdulás azzal, hogy tavalyi évre 1,45-re ment fel a termékenységi ráta, ami nagyon messze van még a 2-től, ebben egyetértünk, de mégiscsak kéttizedes, nem is azt mondom, hogy jelentős, de én merem azt mondani, hogy trendet mutató elmozdulás már lehet. Tehát amikor azt mondjuk, hogy semmifajta elmozdulás nincsen, és a kormányzati családpolitika kudarcos, akkor kellő szerénységgel és visszafogottsággal, de ezt az állítást vissza kell utasítsuk.

Amikor a komplex rendszerekről beszéltünk, itt arra gondoltam - egyébként többek között a budapesti demográfiai fórumon is több olyan szakértői vélemény, sőt kutatás is elhangzott, ami tényszerűen kimutatta azt -, hogy csak adókedvezménnyel ma már nem lehet sikeres családpolitikát csinálni, ezért kell komplex módon közelíteni a kérdéshez. Erre gondoltam én, és erre vannak egyébként nagyon jó nemzetközi példák, hogy hogyan lehet a foglalkoztatást például rugalmassá tenni. Ezeknek a kutatásoknak a nyomán lehet azt mondani, hogy a gyed extrát a kormány bevezeti, és mint látható, sikeres az, hogy egy igazságtalan rendszert vezettünk ki azáltal, hogy ha valamelyik édesanya vissza akart menni dolgozni, akkor a gyedtől korábban elesett, most ezt már munkavállalás mellett is kapja.

Tehát amikor komplex rendszerekről beszélek, akkor ezt mondom, hogy a legjobb példákat nemzetközileg meg kell vizsgálni, és azokat mind egyenként be kell vezetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiegészíteném Hollik István képviselőtársamat, aztán előterjesztőként visszaadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

Arról nem beszélve, hogy Európa legnagyobb adótámogatási rendszere működik ma Magyarországon, tehát a gyermeknevelés támogatásának ilyen szintű elismerése nem működik ma adókedvezmény formájában Európa egyetlen országában sem, mint Magyarországon. Tehát valóban, ha komplexitásában vizsgáljuk a gyermeknevelés körülményeinek és nehézségeinek az elismerését és annak támogatását, akkor azt gondolom, hogy 2010 óta kiemelkedően teljesít a magyar kormány ezen a téren. Nyilvánvalóan lehet mindig többet adni és szeretnénk is többet adni, ezt is többször elmondtuk a különböző áfacsökentési javaslatok kapcsán. A kormány folyamatosan vizsgálja azt, hogy a költségvetés teherbíró-képességének megfelelően, a gazdasági növekedés teremtette többletforrások elosztása kapcsán mely területeket tudja bevinni ebbe a körbe. Folyamatosan csökkentjük a személyi jövedelemadót is, ami megint csak a magyar családoknál hagy forintmilliárdokat, és szeretnénk elérni azt, ha 2018-ra - megint csak egyedülálló módon Európában - 10 százalék alatti lenne a személyi jövedelemadó szintje, ami azt jelenti, hogy nemcsak a gyermeket nevelő családokat, hanem valamennyi magyar családot szeretnénk kiemelten támogatni ebből a forrásból.

Visszaadom a szót az előterjesztőnek, Novák Előd képviselő úrnak.

Novák Előd válaszai

NOVÁK ELŐD (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm az érdemi hozzászólásokat, bár éreztem bennük némi magyarázkodást és kibúvókeresést, és úgy tűnik, hogy részemről hiba volt méltatni Czomba Sándor államtitkári megszólalását, amikor a Jobbik által kezdeményezett kivándorlási vitanapon elismerte, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás, hiszen most már úgy fogalmazott, hogy a magyarság egyik legnagyobb problémája, ami egy rendkívül olcsó közhelyes kijelentés, ezt mindenki tudja. Viszont, ha nem mondjuk ki, hogy a legnagyobb - ahogy ezt a Jobbik programjában merete vállalni -, akkor ne csodálkozzunk, hogy itt mindenféle gazdasági teherbíró-képességre hivatkozva rendre lesöprik a népesedési fordulatot célzó javaslatunkat.

Ellentmondásba is ütközött Czomba Sándor. Még ő is vívódott, hogyan találjon érvet arra, hogy egy jobbikos javaslatot lesöpörjön, hiszen egyrészt azt mondta, valahogy úgy fogalmazott, hogy a kormány kellően foglalkozik ezzel a kérdéssel, később pedig azt mondta, hogy lehet, hogy ennél szélesebb körű megoldások kellenének, és ez kevés. El kellene döntenie, hogy már elegendő a jelenlegi is, és azért nincs szükség a mi javaslatunkra, vagy pedig még a mi javaslatunk is kevés, és ezért nincs szükség rá. Ebben némi ellentmondás mutatkozott meg sajnós.

Hogy kellően foglalkozik a kormány, azt pedig vissza kell utasítsuk, és ilyen értelemben Hollik István is hiába utasítja vissza Z. Kárpát Dániel nagyon helyes és határozott kijelentését, miszerint kudarcos a kormány népesedéspolitikája. A tények azt mutatják, hogy a 2014. évi 35 ezerrel szemben 2015-ben 40 ezerrel nőtt a népességfogyás üteme, és ebben még nincsenek benne azok, akik - akár már egymilliószámban - elhagyták Magyarországot Nyugatra való emigrálásukkal tulajdonképpen.

Éppen ezért igenis kudarcos. És ezt nemcsak mi gondoljuk így, hanem volt az Iránytű Intézetnek egy évvel ezelőtt egy felmérése, amiben az volt a kérdés, hogy ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája. Hetvennyolc százalék szerint nem elegendő, azaz nem elégséges, azaz elégtelen, azaz megbukott a kormány családpolitikája.

Ezt gondolja a társadalom döntő többsége, és most az Iránytű Intézet ismét méri, hogy mennyiben változott esetleg ennek megítélése. Nem kellene félni kimondani azt, hogy a magyarság legnagyobb problémája ez, hiszen az ugyanekkor mére az Iránytű Intézetnek ugyanígy reprezentatív, ezer fő megkérdezésével történt, 59 százalék szerint a magyarság legnagyobb problémáinak gyökere a népességfogyás. Ezzel egyetért a társadalom 59 százaléka. Nagyon sajnálom, hogy a kormány viszont nem, és nem is így kezeli ezt a problémát.

Vissza kell utasítsam Hollik Istvánnak azon kijelentését, és kérem, hogy szokjanak le arról a mellőngetésről, hogy a kormány támogatja a családokat. Fordítva ülnek a lovon. A család támogatja tulajdonképpen a kormány életben maradását, és az egész nemzetgazdaság életben maradását. A kormány legfeljebb befektet a családokba. A kormány nem támogatja a családokat, a családok támogatják az egész államháztartás fennmaradását, az egész magyarság jövőjét. Tehát itt nincs szó arról, hogy valamiféle kegyet kapnak a családok. Fejet kell hajtsunk azok előtt a családok előtt, akik fenntartják a nemzetgazdaságot, akiknek köszönhetően lesz jövő, és nemcsak lélekszámban lesz jövő, hanem az előregedő társadalomban, akik fenntartják majd a nyugdíjrendszert és az egész államháztartást. Tehát nem a

kormány támogatja a családokat, a kormány legfeljebb befektet a családokba hosszú távon.

Azon lehet vitatkozni, hogy a hozzáadottérték-adó irányelve az Európai Uniónak jelenleg megengedi-e ezen javaslatunk teljes körű elfogadását, hiszen itt nagyon sokféle termékkörre terjed ki a javaslatunk. Ezen lehet vitatkozni, de egy dolgon nem, amit Volner János nagyon helyesen leszögezett: ha Deutsch Tamás bedobhatja az internet áfájának csökkentésére vonatkozó javaslatát, annak ellenére, hogy azt egyértelműen tiltja az EU HÉA-irányelve, olyannyira, hogy a tegnapi nap folyamán be is jelentette, hogy ez ügyben a kormány az Európai Unióhoz fordul valamiféle kegyért, hogy mi a belügyeinkben majd magunk dönthessünk, ha tehát lehet az Európai Unióhoz fordulni egy ilyen kevésbé fontos kérdésben, akkor szerintem akár ebben a kérdésben is lehet. Tehát akármelyik félnek is legyen ebben a kérdésben igaza, abban egyetérthetünk, hogy ez nem lehet kifogás, Hollik képviselő úr, hogy az Európai Unió nem engedi. Ha az internet ügyében tudnak odafordulni, akkor ebben az ügyben is kell.

Tegyük hozzá, én már tavaly tavasszal felhívtam a kormány figyelmét arra, hogy a HÉA-irányelv nem teszi lehetővé az internet áfájának csökkentését. Sajnos közel egy évet kellett várni, hogy most bejelentse Deutsch Tamás, aztán ki tudja majd mikor fognak még érdemileg lépni is.

Köszönöm, hogy Bánki Erik elnök úr is hozzászólt a kérdéshez, és arra hívta fel a figyelmet, hogy komplexitásában vizsgáljuk ezt a kérdést. Abban igaza van, hogy az Európai Unión belül talán Magyarország fordítja, mondjuk, GDP-arányosan a legtöbbet családtámogatásokra. De ha pont kimondta azt is, hogy komplexitásában vizsgáljuk, akkor nézzük meg, hogy Magyarországon mekkorák a bérek. Nézzük meg, hogy Magyarországon mekkora az áfa. Rekordméretű az Európai Unióban, és ilyen rekordméretű áfa sújtja a gyermekneveléshez szükséges cikkeket is. Azt gondolom, hogy a legközvetlenebb, legpraktikusabb módja a családtámogatásoknak, ha nem pénzt adunk oda akár adókedvezmény formájában, akár személyijövedelemadó-kedvezmény formájában például, hanem a gyermekneveléshez szükséges termékeket tesszük olcsóbbá azáltal, hogy eleve meg sem adóztatjuk. Ez nem ad lehetőséget a visszaélésre. Mi ezt mindig is el kívántuk kerülni, ezért nyújtottuk be a szociális kártyára vonatkozó javaslatokat is, hogy az állam által a családtámogatásokra szánt pénzek valóban a gyermeknevelésre fordíthatódnak, és ne, mondjuk, a szülőknek ilyen-olyan káros szenvedélyeire, jövedéki termékekre akár. Sajnos ezt a javaslatunkat is lesöpörték.

Azonban most abban bízunk, hogy ezt a javaslatot, miután talán rávilágítottunk itt képviselőtársaimmal arra, hogy több ellentmondás is volt, egyfelől azt mondják, hogy azért nem támogatják, mert a kormány már régóta foglalkozik ezzel a kérdéssel - mégsem tett le semmit az asztalra, ez nem érv -, másfelől azt mondják, hogy kellően foglalkozik ezzel a kérdéssel, miközben nő a népességfogyás üteme. Másfelől azt mondják, hogy szélesebb körű megoldások kellenek. Ám legyen - de ez nem zárja ki, hogy ezt a javaslatot is elfogadjuk. Persze, legyenek szélesebb körű megoldások, kell más is - Czomba Sándor alelnök úr, igaza van -, ezért is szorgalmazzuk például az első gyermek születésének nagyságrendileg nagyobb támogatását, a második gyermektől járó kedvezmények bevezetését azokon a területeken, ahol ma még kizárólag a nagycsaládosoknak járó csomag, például tömegközlekedés, táboroztatás területén. Vagy a főállású anyaság támogatásának

kibővítését és a párhuzamosan munkát választók számára a bölcsődei gondozási díj eltörlését.

Nagyon indokolt volna, hogy a nyugdíjrendszerhez hasonlóan kiszámítható, inflációkövető legyen a családtámogatási rendszer is. Sőt a népbetegségnek minősülő meddőség miatt a lombikbébi-program fokozottabb támogatására is szükség volna, a családbarát felsőoktatás kialakítására is, amivel adósak a kormány által még. Ángyán József idején elfogadott, de elvileg ma is hatályos módon a nemzeti vidékstratégia részét képező demográfiai földprogram elvileg érvényben van, csak a megvalósítás várat magára. Fidesz közeli oligarchák kapják a földeket, de azok a magyar családok, fiatal párok, akik vállalnák több gyermek felnevelését, és a hosszú távon gazdálkodást ezeken a földeken, azok nem kapják meg, hiába fogadta el ezt a javaslatát a kormány. *(Bencsik János távozik az ülésről.)*

Tehát rengeteg javaslatunk van, még talán egyet mondanék, a szülői életjáradék bevezetését, hogy a gyermek személyi jövedelemadóijából automatikusan támogassák szüleiket. Ezek mind-mind olyan javaslatok, amelyeket akár támogathatnának. Tehát, ha az a problémájuk, hogy ez nem elég széles körű, akkor idehozuk mi a többi javaslatot is, ahogy hoztuk eddig is, csak sajnos lesöpörték. Annak ellenére, hogy önök aláírtak egy olyan ötpárti nyilatkozatot a Három Királyfi, Három Királylány Mozgalom kezdeményezésére - önök is és minden parlamenti párt is -, hogy kormányon és ellenzékben egyaránt támogatják a népesség növelését célzó javaslatokat. Ezt önök is aláírták, ennek ellenére, amikor szavazásra kerül a sor, rendre vagy nem vagy egy sunyi nem, tartózkodó szavazattal, de lényegében még a tárgysorozatba vételét sem támogatják ezeknek a javaslatoknak, pedig aláírták, hogy ezt fogják tenni. Akkor legalább ne írják alá, akkor legalább ne dobálózzanak ilyen hangzatos szavakkal. Akkor hazudják azt, hogy jelenleg a kormány elegendő lépéseket tesz a népességfogyás megállítására. Hazudják akkor inkább azt, hogy már demográfiai fordulatot hoztak, miközben valójában nőtt a népességfogyás üteme. De ilyen hazug érvekkel, én azt kérem, hogy ne szavazzák le ennek a javaslatnak a napirendre kerülhetőségét. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a szóban forgó indítvány tárgysorozatba vételét. Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, ez 3 igen. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nyolc tartózkodás. Három igen és 8 tartózkodás mellett nem támogatja a bizottság a tárgysorozatba vételt. Köszönöm képviselő úrnak, hogy elfáradt a bizottság ülésére, és segítette munkánkat.

Van egy ügyrendi hozzászólási igény. Manninger Jenő alelnök úré a szó.

MANNINGER JENŐ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Elnök Úr! Szeretnék egy ügyrendi javaslatot tenni. Tekintettel arra, hogy az előterjesztők személye megegyezik, és a téma is hasonló, ezért azt javaslom, hogy a harmadik, a negyedik és az ötödik napirendi pontokat egyben tárgyaljuk meg, természetesen külön szavazva a javaslatokról.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ki az, aki az indítványt támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm, 8 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kettő nem. Ki

tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodással az ügyrendi javaslatot elfogadtuk. *(Z. Kárpát Dániel távozik az ülésről.)*

Így akkor azt kérem majd Apáti István képviselő úrtól, amennyiben mindhárom javaslatnak előterjesztőként ő a képviselője, hogy a javaslatokról most egyben tegyen szóbeli kiegészítést. Öné a szó, képviselő úr.

Az alapvető élelmiszerek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9334. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A baromfihús áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9335. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az édesvízi halak áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9336. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Apáti István előterjesztése

APÁTI ISTVÁN (Jobbik) előterjesztő: Rendben. Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Ott folytatnám, ahol részben Novák Előd frakciótársam, részben Bánki Erik elnök úr abbahagyta.

Azért volt egy igen erős gondolata elnök úrnak, amely gyakorlatilag rávilágított arra, hogy ami a 2014-es országgyűlési választási kampányban a rezsicsökkentés volt, az a 2018-as választási kampányban az egyszámjegyű egykulcsos személyi jövedelemadó lesz. Nincs is ezzel semmi baj, sőt örülünk mindenfajta tehercsökkentésnek, és értjük mi azt, hogy a rezsicsökkentés politikai szavatossági ideje lejárt, ha a migrációs téma kifut, akkor jóformán nincs mihez nyúlnia a kormánzatnak, főleg kommunikációs szempontból, és nyilvánvalóan ezzel fognak majd előállni 2018. január 1-jétől kezdődően. Ugyanakkor el kell mondanunk, hogy akár a gyermekneveléshez kapcsolódó, akár a tejhez, tejtermékhez, csirkéhez, illetve baromfihúshoz, valamint az élő halhoz és a halhúshoz kapcsolódó áfacsökkentés valóban csak egy-egy része, alkotóeleme egy egységes rendszernek, és egyben Novák Előd rámutatott arra, hogy a rendkívül alacsony munkabérek jelentik a legnagyobb problémát. Úgy hiszem, hogy amíg ezen nem sikerül változtatni - és ennek egy nagyon csekély eszköze, főleg az alacsony keresetűek esetében, mondjuk, az szja-csökkentés -, addig nem várható sem az elvándorlás mértékének csökkenése, sem pedig a gyermekszületések, a lélekszám növekedése sem.

Ugyanis gondoljunk bele abba, különös tekintettel, mondjuk, Magyarország északi és keleti megyéiben, hogy a legtöbb esetben egy dolgozó ember a hónap végén, mondjuk, négy darab húszezressel és egy darab tízezezzel gazdagodik. Tehát négy darab húszasért és egy darab tízesért dolgozik, gályázik egész hónapban, és van, aki számára a nettó 90 ezer forintos fizetés egy álom, hiszen minimálbért vagy esetleg még minimálbért sem tud adott esetben hazavinni. Amíg érdemben nem növekednek a nettó munkabérek, addig nem hiszem, hogy komoly áttörést tudunk elérni.

Részben ez már kapcsolódik is a három áfacsökkentési javaslatunkhoz, hiszen nemcsak a létminimum már az alapvető kérdés a dolgozói szegénység kapcsán vagy a

korán kelő, keményen dolgozó kisemberek mindennapjai kapcsán, hanem a biológiai minimum, tehát az, hogy a biológiai létfenntartáshoz szükséges mennyiségű, minőségű élelmiszert meg tudják-e vásárolni. Nyilvánvaló, hogy a munkabérek jelentős, értelmezhető tartományban elhelyezkedő növekedése még hosszú ideig várat magára, éppen ezért elodázhatatlan az, hogy bizonyos alapvető élelmiszereknek, sőt általában az alapvető élelmiszereknek 27-ről 5 százalékra csökkentsük az áfatartalmát, mintegy tűzoltó jelleggel, ilyen értelemben egy érezhető mértékű segítséget nyújtani, főleg a legszegényebbeknek.

Az első javaslatunk, ami az alapvető élelmiszerek áfacsökkentése nevet viseli, nem kizárólagos, de döntő mértékben a tejhez és tejtermékekhez kapcsolódik. A mi szakértői számításaink szerint az 5 százalékra történő áfacsökkentés egy 12 milliárd forintos költségvetési bevételecsökkenést eredményezne, ugyanakkor az a mínusz 12 milliárd, ez a mínuszos egyenleg hamar átfordítható a pozitív tartományba, hiszen, ha végiggondoljuk azt, hogy az évente legalább 200 millió liter tej illegálisan érkezik az országba, és 200 millió liter tejet illegális csatornákon értékesítenek, ha a magyar termelők a legális forgalmat becsatornázva valamennyi közterhet megfizetnék utána, akkor ez már bőségesen egy pozitív egyenleget jelentene a mínusz 12 milliárdhoz képest.

Nem beszélve arról, hogy ha ezt a 200 millió liter tejet magyar termelők állítják elő, akkor az magyar munkahelyeket fog létrehozni, hiszen itt azért a gépesítettség mértéke nyilván egy olyan szintet elérhet meg el is ért már, de azért a kézi munkaerőt bizonyos munkafolyamatokban fizikai képtelenség, hogy meg lehetne spórolni. Nem beszélve arról, hogy azt a nagy mennyiségű tejet a 200 millió literen felül, amelyet rendkívül nyomott áron tudnak csak értékesíteni a termelők, ha azt normális piaci áron tudnák eladni, akkor az ismételten milyen munkahelyteremtő, munkaélénkítő hatással lenne erre az ágazatra. Nem beszélve arról, hogy jó minőségű magyar tejet fogyasztának a magyar családok és a magyar emberek, nem bizonytalan eredetű, sok esetben adott esetben rákkeltő vagy egyéb betegségek előfordulását nagymértékben elősegítő, rendkívül silány minőségű tejet és tejtermékeket kellene fogyasztaniuk.

Igen, nagyon helytálló volt Novák Előd képviselőtársamnak a Szijjártó Pétertől kölcsönzött néhány mondata, amelyet Szijjártó Péter 2009. március 13-án mondott el, amikor több fideszes képviselővel együtt beadták az alapvető élelmiszeráfacskökkentésről szóló javaslatokat. Úgy látszik, hogy amit ellenzékéből kiválóan tudtak, azt kormányra kerülésük után nagyon hirtelen, nagyon gyorsan elfelejtették. Valóban, kifogást mindig könnyebb találni, mint megoldást, mindig könnyebb megtalálni azt, hogy valamit miért ne csináljunk, mint azt, hogy miért tegyünk vagy miért hozunk meg valamit vagy bizonyos döntéseket.

Ez nemcsak a tej és tejtermék szegmensre igaz, hanem ugyanígy igaz a baromfi hússal kapcsolatos áfacsökkentő javaslatunkra is, amely a csirkehúsra és a pulykahúsra vonatkozik egyébként. Ennek a jelentőségét egyrészt az adja, hogy ez az ágazat állítja elő a hazai húsipari termelés 53 százalékát, és a kimutatások szerint a magyar emberek évente fejenként 32 kilogramm csirkehúst fogyasztanak, emellett még 28 kilogramm sertéshúst is, már aki olyan jól áll, hogy ennyit meg tud vásárolni egy évben, vagy esetleg saját maga elő tudja állítani, ha egyáltalán még háztáji kistermelésről beszélhetünk ebben az országban, mert sajnos mindent megtettek annak érdekében az elmúlt 25 évben, hogy ez a háztáji termelés is visszaszoruljon, és sokszor az az érzésünk vidéken is, hogy ha egy hétre bezárnának az áruházak, akkor

bizony az éhezés réme fenyegetné, nemcsak a magyar városokat, hanem a magyar vidéket is. Ezt csak egy mellékszálként fogalmaztam meg.

Nem beszélve arról, hogy bizonyos sertéshúsféleségek esetén az áfát csökkentették, ez rendkívül kellemetlen helyzetbe hozta a baromfihús-ágazatot. Itt mesterségesen alá kell menni az áraknak, mesterségesen kell csökkenteni, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy a termelők fogják meginni ennek is a levét, hogy valamennyire versenyben tudjon maradni a baromfihús ára a sertéshúshoz képest. Éppen ezért, hogy egyensúlyban tudjuk tartani a sertés- és baromfihús kereslet-kínálati viszonyait is, nagyon fontos lenne, hogy legalább ezt a javaslatunkat tárgysorozatba vegyék, és érdemi vitát tudjunk ezzel kapcsolatban folytatni. Arról már nem is beszélve, hogy erre az ágazatra is igaz, amit az előbb a tejnél elmondtak, ugye ott 200 millió liter illegális tejről beszélünk évente, itt pedig részben az orosz embargó Magyarországot is közvetlen és közvetve is sújtó hatásai miatt megjelent például az olcsó spanyol tökehús is már a magyar piacon, amely aztán nemcsak a magyar baromfiágazatot fogja agyonverni, hanem a magyar sertéshúságazatra is rendkívül hátrányos hatást vagy káros hatást fog gyakorolni.

Ami pedig a harmadik javaslatcsomagunkat illeti, amellyel méltatlanul keveset foglalkozunk, ez a halféleségek áfájának 27-ről 5 százalékra történő csökkentése, az áfatartalom 22 százalékkal történő csökkentése. Európai összehasonlításban is, nemcsak a tagállamok vonatkozásában, hanem a teljes kontinens viszonylatában a sereghajtók közé tartozunk azzal, hogy átlagosan 3-5 kilogramm halhúst fogyasztanak a magyar emberek évente. Ezt nagyjából köszönhetjük annak, hogy a magyar átlagbérekhez képest rendkívül drága bármilyen fajta, akár élő, akár feldolgozott formában megvásárolni a halakat. Ez a javaslat egyébként, minthogy a táblázatos részletezés mutatja, az élő pontyra, illetőleg a pontyra, édesvízi halakra vonatkozik, akár friss, akár hűtött formában, csak hogy tisztázzuk, hogy pontosan milyen kiterjesztésű ez a javaslat.

Nemcsak azért lenne erre nagy szükség, hogy a halfogyasztást, a halvásárlási kedvet felpörgessük és fokozzuk, hanem azért is, mert egyrészt a tengerekben, óceánokban lévő halmennyiség drasztikus fogyásával az édesvízi haltermelésre, haltenyésztésre egyre nagyobb hangsúlyt kell helyezni, másrészt pedig azért, mert nem mindegy az, hogy mondjuk, a haltelepítések kapcsán milyen növekedést tudunk realizálni évente. A mi számításaink szerint egy 5 százalékra történő áfacsökkentéssel nem kizárt, hogy akár évi 2 milliárd forintos plusz vagy pozitívum jelenne meg a haltenyésztés, a haltelepítés oldalán, itt meg aztán a gépesítettség végképp korlátozott mértékű jellegéből adódóan az ágazatnak nagy az élők munkae-igénye, ilyen módon rendkívül sok munkahelyet lehetne létrehozni, amely különböző járulékok és közterhek befizetése mellett bőségesen ellensúlyozná az áfacsökkentés rövid távú átmeneti jellegű bevételkiesését. Így tehát ezen indokok miatt is rendkívül fontos.

Arról meg már nem is beszélve, hogy nagy mennyiségű hal fogyasztásával milyen jelentős mértékben lehet különböző szív- és érrendszeri betegségek megelőzésében vagy akár daganatos megbetegedések megelőzésében komoly eredményeket elérni. Erre pedig orvosi és különböző biológiai kutatások mutattak rá. Azokban az országokban, ahol nagyon komoly kultúrája van a halfogyasztásnak, ahol a magyarnál sokkal több, nagyobb mennyiségű halat fogyasztanak az emberek, ott az előbb felsorolt betegségek jóval kisebb arányban fordulnak elő.

Éppen ezért azt kérjük a tisztelt bizottságtól, hogy rossz beidegződéseiket, becsípődésüket félretéve, ne azt vizsgálják, hogy mely párt képviselői nyújtották be

ezeket a javaslatokat, hanem a magyar emberekre, a magyar vásárlókra és az előbb felsorolt, az érintett ágazatokra gyakorolt jótékony hatások egész sora miatt szíveskedjenek a tárgysorozatba vételt támogatni, aztán természetesen, ha bármilyen módosítást szükségesnek látnak, akkor azt bőségesen van idő megtenni, annak érdekében, hogy mind a magyar emberek, a magyar vásárlók jobban járjanak, mind pedig ezek a nagyon fontos ágazatok, a mezőgazdasághoz kapcsolódó nagyon fontos piaci szereplők, különös tekintettel a termelőkre, végre kedvezményezettebb helyzetbe kerüljenek, és meg tudjuk fékezni azt az áfacsalás-tömeget, ami egyébként - ezt az n plusz 1-edik érvnek szánom - éves szinten, véleményem szerint, beláthatatlan, kiszámíthatatlan mértékű, de szerintem legalább százmilliárdos nagyságrendű károkat képes okozni. Nem beszélve arról, hogy termelők, családok tömegeit teszi tönkre.

Úgyhogy az előbb felsorolt érvekre való tekintettel kérem önöktől, hogy támogassák a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm én is. Képviselőtársaimat kérdezem, hogy van-e hozzászólási igényük, véleményük. *(Jelzésre:)* Volner János képviselő úré a szó.

Hozzászólás

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Képviselőtársaimat arra szeretném kérni, hogy ezt az indítványt támogassák, mind a három indítványra értelemszerűen ez vonatkozik. Fontosnak tartjuk azt, hogy abban az időszakban, amikor Magyarországon több millió olyan ember van, aki különböző alapvető szükségleteiben hiányt szenved, akkor, amikor az Európai Bizottság kimutatja azt, hogy a magyar lakosság egyharmada a szegénységi küszöb alatt él, akkor én úgy gondolom, nagyon fontos az áfa csökkentésével lehetővé tenni a családoknak azt, hogy akár az alapvető élelmiszerek megvásárlásáról, akár baromfihúsról, akár pedig az édesvízi halak megvásárlásának lehetőségéről van szó, ez nyíljon meg a családok részére, és ilyen módon segítsük őket át ezen a rendkívül nehéz időszakon, aminek elébe néznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Van-e további hozzászólási igény, észrevétel? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, akkor a vitát lezárom. Egyenként szavazunk az indítványokról.

Határozathozatalok

Elsőként az alapvető élelmiszerek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, amely a harmadik napirendi pontban került megvitatásra. Ahogy Apáti képviselő úr elmondta, elsősorban a tej és tejtermékek áfacsökkenéséről szól ez az indítvány.

Ki az, aki ennek a tárgysorozatba vételét támogatja? Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény volt-e? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Tehát 2 igen szavazattal, 8 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatja a tárgysorozatba vételt.

A negyedik napirendi pontban a baromfihús áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény

módosításáról szóló törvényjavaslat, szintén Apáti István és képviselőtársai indítványa.

Ki az, aki a tárgysorozatba vételt támogatja? Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Ez hét. Tehát 3 igen és 7 tartózkodás mellett nem támogatja a bizottság.

Az ötödik napirendi pontban szereplő, az édesvízi halak áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, amely Apáti István és képviselőtársai indítványa.

Ki az, aki a tárgysorozatba vételt támogatja? Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nyolc tartózkodás. Ki az, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs ilyen. Tehát 2 igen és 8 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatja a tárgysorozatba vételt.

A képviselő uraknak köszönöm szépen, hogy elfáradtak a bizottsági ülésre, és segítették a munkánkat.

A szeszes italok kiskereskedelmi forgalmazásának szabályozásáról. címmel benyújtott H/8686. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk a hatodik napirendi pontra, a szeszes italok kiskereskedelmi forgalmazásának szabályozásáról címmel benyújtott határozati javaslatra, amely H/8686. számon került a Ház elé, Varju László és képviselőtársai önálló indítványa. Miután az előterjesztők nincsenek jelen, ezért kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki a tárgysorozatba vételt támogatja. *(Senki sem jelentkezik.)* Senki nem támogatja. Köszönöm szépen. Ezzel a hatodik napirendi pontot is lezárom.

Egyebek

A hetedik napirendi pontban áttérünk az egyebekre. Itt az elmúlt bizottsági ülésen felmerült az igény ellenzéki képviselőtársaim részéről, hogy az Ellenőrző albizottság alakuljon meg. A bizottsági ülésen Tóth Csaba, Velez Árpád, Z. Kárpát Dániel és Hollik István urak jelezték, hogy ebben az albizottságban részt vennének. Időközben Czomba Sándor és Hadházy Sándor képviselő urak is jelentkeztek az albizottságba, tehát egyelőre hat tagja van az albizottságnak. *(Jelzésre:)* Volner János képviselő úr is jelzi, hogy ő is jelentkezne ebbe az albizottságba, tehát így akkor hét taggal tud megalakulni az albizottság. *(Derültség.)* Nagyon nagy az érdeklődés, ezt látom, előbb-utóbb magasabb részvétellel tudnak üléseket tartani, mint maga a főbizottság.

A bizottságnak kell majd javaslatot tennie az albizottság tisztségviselőire. Az ellenzéki képviselőtársaim jelezték, hogy ők konzultáltak egymással, a közös javaslatuk Volner János képviselő úr elnöki jelölése lenne. Jól értettem a javaslatot? *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen. Velez Árpád képviselő úr jelezte, hogy ugyanennek az egyeztetésnek az eredményeképpen ő pedig alelnöki jelölést kapna ebben a bizottságban. Én Hollik István képviselőtársamat kérdezem, hogy egy alelnöki feladatot vállalna-e ugyanebben a bizottságban. *(Hollik István bólint.)* Köszönöm.

Természetesen lehetőséget hagyunk képviselőtársaimnak még, a bizottság nyitott, tehát amennyiben a későbbi bizottsági üléseken további jelentkezők lennének, akkor azt a bizottsági ülésen meg tudjuk szavazni.

Akkor én most szavazást kérnék arra vonatkozóan, hogy ki az, aki támogatja, hogy az Ellenőrző albizottság elnöke Volner János képviselő úr legyen. Aki igen, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt. A bizottság egyhangú döntésével megválasztotta Volner János képviselő urat... *(Jelzésre:)* Egy tartózkodás, bocsánat! A bizottság 1 tartózkodás mellett megválasztotta Volner János képviselő urat elnöknek.

Az albizottság alelnökének Velez Árpád képviselő urat javaslom. Ki az, aki támogatja ezt a javaslatot? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt. Egyhangú döntéssel alelnöknek Velez Árpád képviselő urat a bizottság megválasztotta.

Ki az, aki támogatja Hollik István képviselő urat alelnöknek az albizottságba? *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett a bizottság Hollik István képviselő urat alelnökké választotta.

A bizottsági tagságra vonatkozó javaslat érkezett - akkor értelemszerűen - Volner János, Czomba Sándor és Hadházy Sándor képviselő urakat illetően. *(Jelzésre:)* Egyben egy szavazás akkor... *(Tóth Csaba közbeszól.)* Tóth Csaba képviselő úr. Tehát Hollik István, Tóth Csaba, Velez Árpád és Z. Kárpát Dániel alapvetően jelezték a múltkori bizottsági ülésen, tehát az ő tagságuk értelemszerű, hozzájuk jönne még akkor Volner János, Czomba Sándor és Hadházy Sándor. Így lenne teljes hétfős egyelőre a bizottság.

Aki a bizottsági tagjelölésekkel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt. Az albizottság felállt, a munkájához sok sikert kívánok.

Kérdezem, hogy van-e még felvetés az egyebek között. *(Senki sem jelentkezik.)*

Az ülés berekesztése

Amennyiben nincs, akkor a bizottsági ülést bezárom. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok.

(Az ülés befejezésének időpontja 10 óra 32 perc)

Czomba Sándor
a bizottság alelnöke

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Horváth Éva Szilvia